

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ČETVRTI ODJEL

PREDMET PUDARIĆ protiv BOSNE I HERCEGOVINE

(Aplikacija br. 55799/18)

PRESUDA

STRASBOURG

8.12.2020. godine

Ova presuda je konačna, ali su u njoj moguće uredničke izmjene.

U predmetu Pudarić protiv Bosne i Hercegovine,

Evropski sud za ljudska prava (Četvrti odjel), zasjedajući kao odbor u sljedećem sastavu:

Tim Eicke, *predsjednik*,
Faris Vehabović,
Pere Pastor Vilanova, *sudije*,

i Ilse Freiwirth, *zamjenica registrara Odjela*,
imajući u vidu:

aplikaciju protiv Bosne i Hercegovine koju je Sudu podnio državljanin Bosne i Hercegovine, g. Svetozar Pudarić („aplikant”), u skladu sa članom 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda („Konvencija”), dana 25.10.2018. godine;

odluku o dostavljanju obavijesti vladi Bosne i Hercegovine („vlada“) o pritužbi u vezi sa članom 1. Protokola br. 12 uz Konvenciju;

izjašnjenja stranaka;

nakon vijećanja na sjednici zatvorenoj za javnost dana, 17.11.2020. godine,

donosi sljedeću presudu, koja je usvojena navedenog datuma:

UVOD

1. Aplikacija se odnosi na nemogućnost aplikanta da se kao političar sa prebivalištem u Federaciji Bosne i Hercegovine¹ koji se izjašnjava kao Srbin², kandidira na izborima za Predsjedništvo Bosne i Hercegovine. Aplikant se pozvao na član 1. Protokola br. 12 uz Konvenciju.

ČINJENICE

2. Aplikant je rođen 1959. godine, a u vrijeme svoje smrti 2020. godine, živio je u Sarajevu. Zastupao ga je g. N. Ademović, advokat iz Sarajeva.

3. Vladu je zastupala v.d. zastupnica, gđa B. Skalonjić.

4. Činjenice ovog slučaja, kako su ih podnijele stranke, mogu se sažeti kako slijedi.

5. Aplikant se izjašnjava kao Srbin (jedan od „konstitutivnih naroda“ u toj zemlji). On je aktivno učestvovao u društvenom i političkom životu zemlje.

6. Dana 25.05.2018. godine, aplikant je podnio svoju kandidaturu Centralnoj izbornoj komisiji Bosne i Hercegovine („CIK“) kao neovisni

¹ Bosna i Hercegovina se sastoji od dva entiteta, Federacije Bosne i Hercegovine i Republike Srpske, te Distrikta Brčko koji je pod upravom lokalne vlasti.

² Srbi su etnička skupina čiji pripadnici mogu biti porijeklom iz Srbije ili iz drugih bivših sastavnih republika SFRJ, uključujući i Bosnu i Hercegovinu. Naziv „Srbin“ (na engleskom jeziku „Serb“, i kao imjenica i kao pridjev- *prim.prev.*) obično se koristi kada se misli na pripadnike etničke skupine, bez obzira na njihovo državljanstvo; treba ga razlikovati od naziva „Srbijanac“ koji obično označava državljane Srbije.

kandidat na izborima 2018. godine za srpskog člana Predsjedništva Bosne i Hercegovine.

7. Dana 31.05.2018. godine, CIK je odbio njegovu kandidaturu. Obrazložio je da aplikant ne može biti biran kao srpski član Predsjedništva Bosne i Hercegovine sa teritorije Federacije Bosne i Hercegovine. Utvrdio je da, suprotno članovima 4.2(1) i 8.1(2) Izbornog zakona iz 2001. godine (vidi tačku 12. ove presude), aplikant nije registriran u Centralnom biračkom spisku u Republici Srpskoj.

8. Dana 6.06.2018. godine, Sud Bosne i Hercegovine je odbio žalbu aplikanta.

9. Dana 17.07.2018. godine, Ustavni sud Bosne i Hercegovine je odbacio aplikantovu apelaciju kao nedopštenu. Relevantni dio te odluke glasi kako slijedi.

„Ustavni sud zapaža da je apelant Srbin koji živi na teritoriji Federacije BiH, zbog čega je odbijen njegov zahtjev da se kandidira na izborima Predsjedništvo BiH. Dakle, suštinski se radi o situaciji koja je potpuno ista kao i u predmetu *Pilav*, u kojem je, nakon odlučanja Ustavnog suda, Evropski sud donio konačnu i obavezujuću odluku. Ustavni sud smatra da u takvoj situaciji, kada je Evropski sud u tri presude u odnosu na Bosnu i Hercegovinu, od kojih se presuda *Pilav* odnosi na istu situaciju u kojoj je i apelant, nedvosmisleno zaključio da je neophodno promijeniti Ustav Bosne i Hercegovine, nema osnova da ponovo odlučuje o istom pitanju.

U vezi s tim, Ustavni sud uočava da su osporene odluke i apelantova nemogućnost da se kao Srbin s prebivalištem u Federaciji BiH kandidira na izborima za Predsjedništvo BiH također rezultat propusta nadležnih vlasti da preduzmu odgovarajuće mjere radi provođenja presuda *Pilav*, *Sejdić i Finci* i *Zornić*, kojima bi se okončala neusklađenost Ustava i Izbornog zakona sa zahtjevima iz člana 1. Protokola broj 12, kako je to utvrđeno u tim presudama. Dakle, Bosna i Hercegovina, odnosno njene nadležne vlasti imaju obavezu da usklade Ustav Bosne i Hercegovine i Izborni zakon već po tri presude Evropskog suda, a Ustavni sud, u smislu stava iznesenog u Odluci broj U 14/12, ni dalje ne može predvidjeti obim tih izmjena. Ustavni sud naročito naglašava da nema ni ustavotvornu ni zakonodavnu nadležnost, pa ne može svojim djelovanjem zamijeniti institucije, najprije Parlamentarnu skupštinu Bosne i Hercegovine koja ima nadležnost da, u propisanoj proceduri, mijenja Ustav Bosne i Hercegovine, odnosno da zamijeni institucije koje imaju obavezu preduzeti odgovarajuće mjere radi provođenja odluka Evropskog suda u navedenim predmetima.

Dakle, da bi sudovi i drugi nadležni organi u odnosu na ovo pitanje direktno primjenjivali Evropsku konvenciju, kako to apelant traži, neophodno je prethodno okončati postojeću neusklađenost Ustava Bosne i Hercegovine s Evropskom konvencijom koju je utvrdio Evropski sud u presudama *Sejdić i Finci*, *Zornić* i *Pilav*. Kako je već rečeno, to je moguće uraditi isključivo u nadležnim institucijama i u propisanoj proceduri, što je i osnovni zahtjev vladavine prava iz člana I/2. Ustava Bosne i Hercegovine, ali i načelo na kojem se zasniva i sama Evropska konvencija. U suprotnom, Ustavni sud, ali i Sud BiH i CIK BiH bi postupali van svojih propisanih nadležnosti, odnosno preuzeli bi ulogu ustavotvorca i zakonodavca uprkos tome što je to u isključivoj nadležnosti drugih institucija vlasti.“

RELEVANTNI PRAVNI OKVIR

I. RELEVANTNO DOMAĆE PRAVO

10. Relevantno domaće pravo navedeno je u presudi *Sejdić i Finci protiv Bosne i Hercegovine* ([VV], br. 27996/06 i 34836/06, tačke 11.-18., ESLJP 2009.). Konkretno, Ustav Bosne i Hercegovine razlikuje „konstitutivne narode“ (osobe koje se izjašnjavaju kao Bošnjaci³, Hrvati⁴ i Srbi) i „ostale“ (pripadnike etničkih manjina i osobe koje se ne izjašnjavaju kao pripadnici bilo koje određene grupe jer su u mješovitom braku, imaju mješovite roditelje ili iz drugih razloga).

11. Relevantne odredbe Ustava su sljedeće.

Član II

„...“

2. Prava i slobode predviđeni u Evropskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i njenim protokolima direktno se primjenjuju u Bosni i Hercegovini. Oni imaju prioritet nad svim ostalim zakonima.“

Član V

„Predsjedništvo Bosne i Hercegovine sastoji se od tri člana: jednog Bošnjaka i jednog Hrvata, koji se svaki biraju neposredno s teritorije Federacije, i jednog Srbina, koji se bira neposredno s teritorije Republike Srpske.“

1. Izbor i trajanje mandata

(a) Članovi Predsjedništva biraju se neposredno u svakom entitetu (tako da svaki glasač glasa za popunjavanje jednog mjesta u Predsjedništvu), u skladu sa izbornim zakonom koji donosi Parlamentarna skupština. Međutim, prvi izbori održat će se u skladu s Aneksom 3. Općeg okvirnog sporazuma. Bilo koje upražnjeno mjesto u Predsjedništvu bit će popunjeno od odgovarajućeg entiteta, u skladu sa zakonom koji će donijeti Parlamentarna skupština.

...“

12. Relevantne odredbe Izbornog zakona iz 2001. godine (Službeni glasnik Bosne i Hercegovine br. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13, 7/14 i 31/16), koji je stupio na snagu dana 27.09.2001., glase kako slijedi.

³ Bošnjaci su se do rata koji se vodio u periodu 1992.-95. nazivali Muslimanima. Naziv „Bošnjaci“ treba razlikovati od naziva „Bosanci“ koji označava građane Bosne i Hercegovine bez obzira na etničko porijeklo.

⁴ Hrvati su etnička skupina čiji pripadnici mogu biti porijeklom iz Hrvatske ili iz drugih bivših sastavnih republika SFRJ, uključujući i Bosnu i Hercegovinu. Naziv „Croat“ (i kao imenica i kao pridjev - na engleskom jeziku - *prim.prev.*) obično se koristi kada se misli na pripadnike etničke skupine, bez obzira na njihovo državljanstvo; treba ga razlikovati od naziva „Croatian“ koji se obično odnosi na državljane Hrvatske.

Član 4.2

„Da bi se ovjerio za izbore za sve organe na svim nivoima vlasti u Bosni i Hercegovini, nezavisni kandidat ili kandidat na kandidatskoj listi političke stranke, nezavisnih kandidata ili kandidatskoj listi koalicije mora ispunjavati sljedeće uslove:

(1) kandidat mora biti upisan u Centralni birački spisak u općini u kojoj se kandiduje, ili u općini unutar granica izborne jedinice ako se kandiduje za viši nivo vlasti, najkasnije do dana raspisivanja izbora; i

(2) kandidat se može kandidovati samo za funkciju u jednoj izbornoj jedinici, na bilo kojem nivou vlasti, i pojaviti se na samo jednoj listi političke stranke, koalicije ili listi nezavisnih kandidata.“

Član 8.1

„(1) Članove Predsjedništva Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Predsjedništvo BiH), koji se neposredno biraju sa teritorije Federacije Bosne i Hercegovine - jednog Bošnjaka i jednog Hrvata, biraju birači upisani u Centralni birački spisak da glasaju u Federaciji Bosne i Hercegovine. Birač upisan u Centralni birački spisak da glasa u Federaciji Bosne i Hercegovine može glasati ili za Bošnjaka ili za Hrvata, ali ne za oba. Izabran je bošnjački i hrvatski kandidat koji dobije najveći broj glasova među kandidatima iz istog konstitutivnog naroda.

(2) Člana Predsjedništva BiH, koji se neposredno bira sa teritorije Republike Srpske - jednog Srbina, biraju birači upisani u Centralni birački spisak da glasaju u Republici Srpskoj. Izabran je kandidat koji dobije najveći broj glasova.

...“

II. RELEVANTNI MEĐUNARODNI DOKUMENTI

13. Relevantni međunarodni dokumenti navedeni su u presudama *Sejdić i Finci* (citirana gore, tačke 19.-25.) i *Pilav protiv Bosne i Hercegovine* (br. 41939/07, tačke 19.-20., 9.06.2016.).

14. Relevantni dio 53. Izvještaja Visokog predstavnika Vijeću sigurnosti Ujedinjenih nacija, podnesen 8.05.2018. godine, glasi:

„Pokazujući sveopće nepoštovanje vladavine prava, vlasti uporno ne provode odluke Evropskog suda za ljudska prava u predmetu *Sejdić i Finci* i povezanim predmetima, zadržavajući diskriminaciju protiv prava određenih osoba da se kandidiraju za javne funkcije.“

15. Relevantni dio rezolucije Evropskog parlamenta od 13.02.2019. godine u odnosu na Izvještaj Komisije o Bosni i Hercegovini za 2018. godinu (2018/2148(INI)) glasi.

„Evropski parlament,

...

7. Izražava žaljenje što ostaje neriješeno pitanje demokratskog i legitimnog predstavljanja tri konstitutivna naroda i svih građana; poziva sve strane da pravovremeno nađu kompromis budući da bi se novi zakonodavci trebali što je moguće prije pozabaviti ovim pitanjem, između ostalog provedbom odluka Evropskog suda za ljudska prava u predmetu *Sejdić-Finci* i povezanim predmetima; ponovno naglašava

potrebu pokretanja ustavnih, političkih i izbornih reformi koje bi transformirale BiH u potpuno efikasnu, inkluzivnu i funkcionalnu državu zasnovanu na vladavini prava;

...”

16. Relevantni dio Mišljenja Evropske komisije o aplikaciji Bosne i Hercegovine za članstvo u Evropskoj Uniji od 29.05.2019. godine (COM(2019) 261 konačno) glasi kako slijedi.

„Ustav sadrži odredbe zasnovane na nacionalnoj pripadnosti i prebivalištu koje nisu u skladu sa Evropskom konvencijom o ljudskim pravima. To su odredbe koje se odnose na imenovanje, sastav i postupke odlučivanja šefa države i izvršnih i zakonodavnih tijela, budući da su određena izborna prava rezervisana za građane koji pripadaju „konstitutivnim narodima“ - Bošnjacima, Hrvatima i Srbima. Stoga su potrebne značajne dodatne reforme kako bi se osiguralo da svi građani mogu ostvarivati svoja politička prava, u skladu sa presudom Evropskog suda za ljudska prava (ESLJP) u predmetu *Sejdić-Finci*.

...

Evropska komisija smatra da bi se pregovori za pristupanje Bosne i Hercegovine Evropskoj uniji trebali otvoriti kada zemlja postigne potreban stepen usklađenosti s kriterijima za članstvo, a posebno sa političkim kriterijima iz Kopenhagena kojima se zahtijeva stabilnost institucija koje naročito garantiraju demokratiju i vladavinu prava. Bosna i Hercegovina će morati temeljito poboljšati svoj zakonodavni i institucionalni okvir kako bi se osiguralo ispunjavanje sljedećih ključnih prioriteta:

Demokratija / Funkcionalnost

...

4. Temeljno unaprijediti institucionalni okvir, uključujući i na ustavnom nivou, kako bi se:

...

f) osigurala jednakost i nediskriminacija građana, posebno postupanje prema presudi Evropskog suda za ljudska prava u predmetu *Sejdić i Finci*;

...”

III. RELEVANTNI DOKUMENTI VIJEĆA EVROPE

17. Relevantni dokumenti Vijeća Evrope navedeni su u presudi *Zornić protiv Bosne i Hercegovine* (br. 3681/06, tačka 12., 15.07.2014.).

18. Dana 6.06.2019. godine, na svojoj 1348. sjednici, Komitet ministara izvršio je daljnje razmatranje stanja provedbe presude u predmetu *Sejdić i Finci* i usvojio sljedeću odluku:

„Zamjenici su

1. se podsjetili na svoju odluku iz septembra 2018. godine u kojoj su istaknuli da se zadržavanjem sadašnjeg diskriminatornog izbornog sistema unatoč presudi Suda u predmetu *Sejdić i Finci* iz 2009. godine, te drugim presudama iz ove grupe predmeta, nedvojbeno krše zahtjevi Evropske konvencije o ljudskim pravima i da to predstavlja otvorenu povredu bezuvjetnih obaveza Bosne i Hercegovine iz člana 46. Konvencije, te time i obaveza koje je ona preuzela kao zemlja članica Vijeća Evrope;

PRESUDA PUDARIĆ protiv BOSNE I HERCEGOVINE

2. u ovom kontekstu iznova naglasili da i sam Ustav zahtijeva da sve osobe na teritoriji Bosne i Hercegovine uživaju prava i slobode utvrđene Konvencijom „koja se direktno primjenjuje i ima prednost u odnosu na sve druge zakone“ te da sva tijela vlasti imaju bezuvjetnu obavezu da iznađu načine i sredstva, u okviru svojih nadležnosti, da okončaju postojeće povrede kako bi sve osobe u nadležnosti države imale pravo da se kandidiraju za sve izbore za zakonodavne organe, uključujući i izbore za Dom naroda i Predsjedništvo;

3. premda su konstatirali postojanje praktičnih poteškoća koje su nastale iz problema u formiranju nove vlasti nakon izbora održanih 2018. godine, istaknuli su da je od najveće važnosti ponovno pokretanje rada na reformi bez daljeg odgađanja, te da se tome radu treba dati najveći prioritet kako bi se iskorijenile postojeće diskriminacije u izbornom sistemu zemlje;

4. pozvali političke lidere i sva relevantna tijela vlasti da što je moguće prije pristupe svim potrebnim konsultacijama, te da poduzmu sve potrebne mjere kako bi osigurali da se postojeće kontinuirano i dugotrajno kršenje obaveza koje Bosna i Hercegovina ima prema Konvenciji, a naročito člana 46., okonča prije održavanja sljedećih izbora 2022. godine;

5. u ovom kontekstu s interesom konstatirali da su održani pripremni razgovori na visokom nivou sa Sekretarijatom u okviru projekta „Human Rights Trust Fund“ s ciljem da se unaprijedi reformski proces, te pozvali političke lidere i nadležna tijela vlasti da ubrzano poduzmu dalje aktivnosti po ovoj inicijativi te na taj način ojačaju svoju saradnju sa Vijećem Evrope i iskoriste svu stručnu pomoć dostupnu u okviru Organizacije, naročito onu koju pruža Venecijanska komisija;

6. odlučili ponoviti svoj poziv nadležnom ministru Bosne i Hercegovina za razmijenu mišljenja sa Komitetom na njihovom 1362. sastanku (decembar 2019) (DH) o postignutom napretku u razvoju i implementaciji neophodne strategije kako bi se osiguralo da ustavni i zakonodavni aranžmani budu usvojeni prije oktobra 2021. godine, tj. jednu godinu prije održavanja sljedećih izbora.“

PRAVO

I. PRELIMINARNE NAPOMENE

19. Sud na početku napominje da je aplikant umro 9.03.2020. godine, dok je predmet bio na rješavanju pred Sudom. Aplikantova udovica, gđa Sanda Pudarić, koja je njegova nasljednica, obavijestila je Sud da želi nastaviti postupak po aplikaciji koju je on podnio. Sud ističe da je u brojnim prilikama prihvatao da bliski srodnici preminulog aplikanta, koji imaju legitiman interes za vođenje postupka po aplikaciji, imaju pravo nastaviti postupak umjesto njega ili nje, ukoliko izraze želju da to učine (vidi, među ostalim izvorima, *Dalban protiv Rumunije* [VV], br. 28114/95, tačke 38.-39., ESLJP 1999-VI; *Murray protiv Nizozemske* [VV], br. 10511/10, tačka 79., 26.04.2016.; i *Ergezen protiv Turske*, br. 73359/10, tačke 29.-30., 8.04.2014.).

20. Sud ne vidi bilo kakve posebne okolnosti u predmetnom slučaju da odstupi od svoje utvrđene prakse i spreman je prihvatiti da nasljednica

aplikanta ima legitiman interes da nastavi postupak po aplikaciji koju je prvobitno podnio g. Svetozar Pudarić.

II. NAVODNA POVREDA ČLANA 1. PROTOKOLA BR. 12 UZ KONVENCIJU

21. Aplikant se žalio zbog nemogućnosti da se, kao Srbin s prebivalištem u Federaciji Bosne i Hercegovine, kandidira na izborima za Predsjedništvo Bosne i Hercegovine. On se pozvao na član 1. Protokola br. 12 uz Konvenciju koji glasi:

„1. Uživanje svih prava određenih zakonom osigurat će se bez diskriminacije na bilo kojoj osnovi kao što je spol, rasa, boja kože, jezik, vjera, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, pripadnost nacionalnoj manjini, imovina, rođenje ili drugi status.

2. Nikoga ne smiju diskriminirati javna tijela na bilo kojoj osnovi poput onih navedenih u stavu 1.”

A. Dopuštenost

22. Sud zapaža da pritužba nije očigledno neosnovana u smislu člana 35. stav 3. (a) Konvencije. On dalje zapaža da aplikacija nije nedopuštena ni po bilo kojem drugom osnovu. Stoga se ona mora proglasiti dopuštenom.

B. Meritum

1. Podnesci stranaka

23. Aplikant nije podnio izjašnjenje.

24. Vlada je navela da domaće vlasti i politički lideri kontinuirano ulažu izuzetne napore kako bi postigli konsenzus o neophodnim izmjenama Ustava Bosne i Hercegovine i izbornog zakona koje je potrebno izvršiti na način da se ukinu zahtjevi koji se tiču etničke pripadnosti i mjesta prebivališta kao uvjeta za kandidaturu na izborima za Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, u skladu sa dobro utvrđenom praksom Suda. Pa ipak, prema mišljenju vlade, političko okruženje u tuženoj državi još uvijek nije povoljno da bi se usvojile takve izmjene.

2. Ocjena Suda

25. Sud je već utvrdio u presudi *Sejdić i Finci* (citirana gore, tačka 54.) da je član 1. Protokola br. 12 primjenjiv na izbore za Predsjedništvo Bosne i Hercegovine.

26. Sud primjećuje da je za sličan ustavni preduvjet već utvrđeno da predstavlja diskriminirajuću razliku u postupanju suprotno članu 1. Protokola br. 12 u predmetu *Pilav* (citiran gore), koji se odnosio na nemogućnost da se

aplikant, Bošnjak s prebivalištem u Republici Srpskoj, kandidira na izborima za Predsjedništvo. Sud je posebno utvrdio (ibid., tačka 48.):

„Iako je pripadnik jednog od „konstitutivnih naroda“, aplikant u predmetnom slučaju je isključen iz prava da bude biran za člana Predsjedništva usljed spornog zahtjeva koji se odnosi na prebivalište. Bez obzira na razlike u odnosu na slučaj *Sejdić i Finci*, Sud smatra da je ova isključenost zasnovana na kombinaciji etničkog porijekla i mjesta prebivališta od kojih oba služe kao osnov za različit tretman koji spada u domen člana 1. Protokola br. 12 (vidi, mutatis mutandis, Carson i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva [VV], br. 42184/05, tačke 70. i 71., ESLJP 2010.), te kao takva predstavlja diskriminirajuće postupanje suprotno članu 1. Protokola br. 12.“

27. U smislu primjedbe, Sud napominje da sam Ustav ne uvjetuje izričito ostvarivanje pasivnog izbornog prava zahtjevom o prebivalištu (vidi tačku 11. ove presude), te da je takav uvjet uveden Izbornim zakonom iz 2001. godine (vidi tačku 12. ove presude). S obzirom na to, on ponavlja da se niti jedna odredba domaćeg zakona ne može tumačiti i primjenjivati na način koji nije usklađen sa obavezama države prema Konvenciji (vidi *Tsalkitzis protiv Grčke* (br. 2), br. 72624/10, tačka 54., 19.10.2017.), naročito ako bi to bilo nespojivo sa zabranom diskriminacije, a u širem smislu, s načelima koja su u osnovi Konvencije (vidi, mutatis mutandis, *Fabris protiv Francuske* [VV], br. 16574/08, tačka 60., ESLJP 2013. (izvaci)). Ovo se sigurno može reći za tuženu državu čiji vlastiti Ustav daje Konvenciji „prioritet u odnosu na sve druge zakone“ (vidi tačku 11. ove presude).

28. Nakon što je ispitao sve materijale koji su mu podneseni, Sud nije našao bilo kakvu činjenicu ili argument koji bi ga mogao uvjeriti da dođe do drugačijeg zaključka o meritumu ove pritužbe. Imajući u vidu svoju praksu na tu temu, Sud smatra da je u predmetnom slučaju aplikant bio diskriminiran zbog nemogućnosti da se kandidira na izborima za Predsjedništvo.

29. Stoga je došlo do povrede člana 1. Protokola br. 12 uz Konvenciju.

III. PRIMJENA ČLANA 41. KONVENCIJE

30. Član 41. Konvencije propisuje:

„Ako Sud utvrdi da je došlo do povrede Konvencije ili njenih protokola, te ako zakonodavstvo visoke ugovorne strane o kojoj je riječ omogućuje samo djelimično obeštećenje, Sud će, po potrebi, odrediti pravičnu naknadu oštećenoj strani.“

31. Aplikant je potraživao 190.000 eura (EUR) na ime materijalne štete, što predstavlja iznos koji bi on primio da je izabran u Predsjedništvo u izbornom ciklusu 2018.-20. On je također potraživao 20.000 eura na ime nematerijalne štete, i 10.000 konvertibilnih maraka za troškove i izdatke, što predstavlja troškove administrativne takse koju je platio CIK-u za provjeru njegove kandidature za učešće na izborima.

32. Sud napominje da su zahtjevi aplikanta za pravičnu naknadu navedeni na obrascu aplikacije, ali su su ponovno postavljeni tek 2.01.2020. godine, više od dva mjeseca nakon isteka datog roka. Ovaj rok je počeo teći nakon

PRESUDA PUDARIĆ protiv BOSNE I HERCEGOVINE

što je Sud dostavio početno izjašnjenje vlade. Aplikant stoga nije postupio u skladu s pravilom 60. stavovi 2. i 3. Pravila Suda i tačkom 5. Uputstva za postupanje u vezi sa zahtjevima za pravičnu naknadu, koje u relevantnom dijelu propisuje da će Sud „također odbiti zahtjeve navedene na obrascu zahtjeva koji nisu ponovno postavljeni u odgovarajućoj fazi postupka, kao i one podnesene izvan roka”, o čemu je aplikant propisno obaviješten u dopisu od 13.09.2019. godine. Stoga se zahtjevi aplikanta za pravičnu naknadu moraju odbiti.

IZ NAVEDENIH RAZLOGA, SUD JEDNOGLASNO,

1. *Proglašava* aplikaciju dopuštenom;
2. *Utvrdjuje* da je došlo do povrede člana 1. Protokola br. 12 uz Konvenciju;
3. *Odbija* zahtjeve aplikanta za pravičnu naknadu.

Sačinjeno na engleskom jeziku i objavljeno u pisanom obliku dana 8.12.2020. godine, u skladu s pravilom 77. stavovi 2. i 3. Pravila Suda.

Ilse Freiwirth
zamjenica registrara

Tim Eicke
predsjednik